

Goed nog niet altijd goed genoeg

In de ontmoetingsruimte met een bekertje koffie, wachten tot je aan de beurt ben om de uitslag te vernemen van het bloedonderzoek en dan zoek je soms contact met een van de aanwezige medepatienten.

Een dame op leeftijd, net terug van bloedprikken, laat zich in een stoel zakken, duidelijk niet op haar gemak. De begeleidende jonge dame plofte eveneens neer in een stoel (met leuning) en gooide haar beide benen over de rechter armleuning. Mijn verbazing hierover kwam aan bij de jonge dame. Haar excuus was het gevolg en het ijs gebroken. We begonnen een gesprek. Onmiddellijk vroeg ik naar hun mening over wachtkamer en ontmoetingsruimte. Er was veel positiefs te melden. Maar toch, wat zij misten was een automaat waaruit ze belegde broodjes konden halen (wel betalen zeiden ze men). Jammer dat mijn verpleegkundig specialist mij al kwam halen. Ik was graag nog even gebleven om wat door te praten. De jongedame was tenminste netjes in haar stoel gaan zitten.

Jan